

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*, 1951-56, s. XIX. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson01-shoot-idm140726737607008/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

XIX

Men Adam blev fra Gud forventt
Med Eva til at synde,
Og dermed havde de fortient
Guds evig vredes brynde.

I de tidligere udgaver (I J¹⁻³) stod der *have* i linie 3; det er åbenbart ændret for meningens skyld. Dernæst nr. 270, 9, 5-7, hvor J⁴ har:

I fromme skal lide,
Men derhos dog vide,
Hand redder af trængseler ...

Salmen findes forud kun i J³, der læser *og* i den midterste linie; det er sikkert for at få tanken klarere, at det i J⁴ er ændret til *dog*. Nr. 181, 2, 3-4 lyder i J⁴:

Har du trang en liden stund,
O! det er dog kun en skygge.

I de tidligere udgaver (F J¹⁻³) hed det *kun dog*; her har J⁴ gjort sprogformen lettere ved *dog kun*. Noget lignende møder vi i nr. 238, 3, hvor det i J⁴ hedder:

O hvem dog først ret var kommen
Ind til Gud i kjerlighed,

inedens J¹⁻³ havde det ubehjælpssomme *ret først*. Eller i nr. 254, 8, 4-6, hvor J⁴ har:

O! Jesu, du har og et sted
I dette Zion mig beredt,
Saa lad mig det dog eye.

Her læste J¹⁻³ *og* i den sidste af de tre linier; det lød ilde efter *og* i den første og blev derfor rettet til *dog*.

Et særlig ejendommeligt eksempel har vi i nr. 168, 7, 8. Salmen er oversat, og originalen har *Entreisse mich aller vergänglichhen last*. Dette gengives i salmeheftet F samti i J¹⁻³: *Riv fra mig al kiødets forføngelig lyst*, altså unøjagtigt; men i J⁴ er det ændret til: *Riv mig fra al kiødets forføngelig lyst*. Hvem